

TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2009 m. liepos 9 d.*

Byloje C-319/07 P

dėl 2007 m. liepos 9 d. pagal Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

3F, buvusi *Specialarbejderforbundet i Danmark (SID)*, įsteigta Kopenhagoje (Danija), atstovaujama QC A. Bentley ir *advokat* A. Worsøe,

ieškovė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Europos Bendrijų Komisijai, atstovaujamai N. Khan ir H. van Vliet nurodžiusiai adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

* Proceso kalba: anglų.

Danijos Karalystei,

Norvegijos Karalystei,

įstojusioms į bylą šalims pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Rosas, teisėjai A. Ó Caoimh (pranešėjas),
J. N. Cunha Rodrigues, U. Löhms ir A. Arabadjiev,

generalinė advokatė E. Sharpston,
posėdžio sekretorė L. Hewlett, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2008 m. liepos 9 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2009 m. kovo 5 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

- ¹ Apeliaciniu skundu darbuotojų profesinė sąjunga 3F (toliau – apeliantė), buvusi *Specialarbejderforbundet i Danmark* (toliau – SID), prašo panaikinti 2007 m. balandžio 23 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo nutartį *SID prieš Komisiją* (T-30/03, toliau – skundžiama nutartis), kuria šis atmetė jos ieškinį dėl 2002 m. lapkričio 13 d. Komisijos sprendimo K (2002) 4370, galutinis neprieštarauti dėl Danijos mokestinių priemonių, taikomų Danijos tarptautiniame laivų registre užregistruotuose laivuose dirbantiems jūrininkams, panaikinimo (toliau – ginčijamas sprendimas).

Teisinis pagrindas

- ² 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias EB Sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles (OL L 83, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 339), 4 straipsnio 3 ir 4 dalyse numatyta:

„3. Jeigu po pirminio patikrinimo Komisijai nekyla jokių abejonių dėl pranešime nurodytos priemonės suderinamumo su bendrąja rinka, tiek kiek minėtoji priemonė priskiriama (EB) sutarties (87) straipsnio 1 dalies taikymo sričiai, Komisija nusprendžia, kad minėtoji priemonė atitinka bendrąją rinką (toliau – sprendimas nepateikti prieštaravimų). Šiame sprendime nurodoma išimtis, kuri buvo taikyta pagal Sutartį.

4. Jeigu po pirminio patikrinimo Komisijai kyla abejonių dėl pranešime nurodytos priemonės suderinamumo su bendrąja rinka, ji nusprendžia pradėti Sutarties (88) straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą (toliau – sprendimas pradėti formalią tyrimo procedūrą).“

- ³ Bendrijos gairių dėl valstybės pagalbos jūriniam transportui (OL C 205, 1997, p. 5, toliau – Bendrijos gairės) 2.2 punktu „Peržiūrėtų Valstybės pagalbos gairių bendrieji tikslai“ siekiama padidinti skaidrumą ir išaiškinti, kokios valstybės pagalbos schemos gali būti taikomos remti Bendrijos jūrinių interesų. Pagal šį punktą:

„Siekiami šių rezultatų:

- darbo vietų išlaikymo Bendrijoje <...>,
- Bendrijos jūrinės patirties išsaugojimo ir jūrinių įgūdžių lavinimo,
- saugumo didinimo.“

4 Bendrijos gairių 3.2 punkte, pavadintame „Darbo jėgos sąnaudos“, numatyta:

„<...>

<...> pagalbos priemonės jūrų sektoriui turėtų sumažinti Bendrijos laivų valdytojų bei jūrininkų (t. y. valstybėje narėje mokančių mokesčius ir (arba) socialinio draudimo įmokas) mokamų mokesčių bei kitų sąnaudų našta, kad ji atitiktų pasaulyje galiojančias normas. Priemonės turėtų tiesiogiai skatinti sektoriaus plėtojimą ir didinti užimtumą, o ne teikti bendrą finansinę paramą.

Siekiant šių tikslų, Bendrijos laivybos srityje turėtų būti leidžiami šie su darbo jėgos sąnaudomis susiję veiksmai:

— <...>

— valstybėje narėje registruotuose laivuose dirbančių Bendrijos jūrininkų pajamų mokesčio sumažinimas.

<...>“

Faktinės bylos aplinkybės

- 5 1988 m. liepos 1 d. Danijos Karalystė priėmė 1998 m. rugpjūčio 23 d. įsigaliojusį Įstatymą Nr. 408, kuriuo įsteigė Danijos tarptautinių laivų registrą (toliau – *DIS* registras). Šis registras buvo prijungtas prie Danijos paprasto laivų registro (toliau – *DAS* registras). *DIS* registru siekiama, kad Bendrijos vėliavos laivuose nebūtų keičiamos į patogios šalies vėliavas. Pagrindinis *DIS* registro privalumas yra tai, kad jame užregistruotų laivų valdytojai gali savo laivuose įdarbinti trečiųjų šalių jūrininkus, jiems mokėdami atlyginimą pagal pastarųjų nacionalinę teisę.

- 6 Tą pačią dieną Danijos Karalystė priėmė 1989 m. sausio 1 d. įsigaliojusius Įstatymus Nr. 361, Nr. 362, Nr. 363 ir Nr. 364, kuriuose numatė daug *DIS* registre užregistruotuose laivuose dirbantiems jūrininkams skirtų mokestinių priemonių (toliau – nagrinėjamos mokestinės priemonės). Be kita ko, šie jūrininkai buvo atleisti nuo pajamų mokesčio, nors *DAS* registre užregistruotuose laivuose dirbantys jūrininkai turėjo jį mokėti.

- 7 1998 m. rugpjūčio 28 d. apeliantė, tvirtindama, kad nagrinėjamos mokestinės priemonės neatitinka Bendrijos gairių ir todėl – EB 87 straipsnio, dėl jų apskundė Danijos Karalystę Komisijai.

- 8 Skunde apeliantė nurodė, kad nagrinėjamos mokestinės priemonės buvo Bendrijos gairių neatitinkanti valstybės pagalba, nes, pirma, visi jūrininkai, o ne vien Bendrijos jūrininkai, buvo atleisti nuo mokesčio ir, antra, apie šias priemones nebuvo pranešta Komisijai.

- 9 2002 m. lapkričio 13 d. Komisija priėmė ginčijamą sprendimą, kuriame nusprendė neprieštarauti „šioms mokestinėms priemonėms, nuo 1989 m. sausio 1 d. taikomoms Danijoje ir *DIS*, ir *DAS* registruose užregistruotuose laivuose dirbantiems jūrininkams, pripažindama, kad jos buvo ar vis dar yra su bendrąja rinka pagal EB 87 straipsnio 3 dalies c punktą suderinama valstybės pagalba“ (šio sprendimo 46 punkto antra įtrauka).

Procesas Pirmosios instancijos teisme

- 10 2003 m. sausio 30 d. apeliantė Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateikė ieškinį, siekdama panaikinti ginčijamą sprendimą ir priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.
- 11 2003 m. kovo 17 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu atskiruoju aktu Komisija pateikė prieštaravimą dėl priimtino pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 114 straipsnį ir paprašė atmesti ieškinį kaip akivaizdžiai nepriimtina bei priteisti iš apeliantės bylinėjimosi išlaidas.
- 12 2003 m. gegužės 16 d. pateiktose pastabose dėl nepriimtino grindžiamo prieštaravimo apeliantė paprašė atmesti šį Komisijos prieštaravimą ir priteisti iš Komisijos su juo susijusias bylinėjimo išlaidas.
- 13 Išklausęs šalis, 2003 m. birželio 18 d. Nutartimi Pirmosios instancijos teismo išplėstinės antrosios kolegijos pirmininkas patenkino Danijos Karalystės ir Norvegijos Karalystės prašymus įstoti į bylą palaikyti Komisijos reikalavimus. Įstojusios į bylą šalys atsisakė pateikti savo atsiliepimus dėl ieškinio priimtino.

Skundžiama nutartis

- ¹⁴ Apeliantė savo ieškinį panaikinti ginčijamą sprendimą pagrindė trimis pagrindais, susijusiais, pirma, su EB 88 straipsnio 2 dalies ir gero administravimo principo pažeidimu, nes Komisija nepradėjo šioje nuostatoje numatytos tyrimo procedūros, antra, su EB 87 straipsnio 3 dalies, aiškinamos atsižvelgiant į Bendrijos gaires ir teisėtų lūkesčių apsaugos principą, pažeidimu ir, trečia, su akivaizdžia vertinimo klaida.
- ¹⁵ Skundžiamos nutarties 24 punkte Pirmosios instancijos teismas priminė, kad kai nepradėdama EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytos formalios tyrimo procedūros Komisija sprendimu, priimtu remiantis šio straipsnio 3 dalimi, konstatuoja, kad pagalba yra suderinama su bendrąja rinka, Bendrijos teisėjas pripažįsta suinteresuotojo asmens EB 88 straipsnio 2 dalies prasme pareikštą ieškinį dėl tokio sprendimo panaikinimo priimtiniu, kai asmuo, pareikšdamas ieškinį, siekia apginti savo procesines teises, kurias jis grindžia pastarąja nuostata.
- ¹⁶ Skundžiamos nutarties 25 punkte Pirmosios instancijos teismas pažymėjo, kad suinteresuotieji asmenys EB 88 straipsnio 2 dalies prasme, kurie pagal EB 230 straipsnio ketvirtąją pastraipą gali pareikšti ieškinį dėl panaikinimo, yra asmenys, įmonės ar asociacijos, kurių interesai galėjo būti paveikti suteikus pagalbą, tai yra visų pirma su pagalbos gavėjais konkuruojančios įmonės ir profesinės organizacijos (1984 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *Intermills prieš Komisiją*, 323/82, Rink. p. 3809, 16 punktas ir 2005 gruodžio 13 d. Sprendimo *Komisija prieš Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum*, C-78/03 P, Rink. p. I-10737, 36 punktas).
- ¹⁷ Skundžiamos nutarties 26 punkte Pirmosios instancijos teismas pažymėjo, kad jei apeliantė ginčija paties pagalbą įvertinančio sprendimo pagrįstumą, ji turi įrodyti, kad turi ypatingą statusą teismo praktikos, prasidėjusios 1963 m. liepos 15 d. Sprendimu *Plaumann prieš Komisiją* (25/62, Rink. p. 197), prasme. Taip, be kita ko, būtų, jei apeliants padėtis rinkoje būtų reikšmingai paveikta pagalbos, kuri nagrinėjama tokiaame sprendime.

18 Skundžiamos nutarties 28 punkte Pirmosios instancijos teismas nusprendė:

„Kai, kaip ir šiuo atveju, pirmuoju pagrindu ieškovė, siekdama apginti savo procesines teises, kurias ji grindžia EB 88 straipsnio 2 dalimi, prašo panaikinti sprendimą nepateikti prieštaravimų, Bendrijos teisėjas pripažįsta priimtiniu jos ieškinį, jei ši ieškovė yra suinteresuotasis asmuo EB 88 straipsnio 2 dalies prasme (minėto sprendimo *Komisija prieš Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum* 35 ir 36 punktai).“

19 Skundžiamos nutarties 30-33 punktuose Pirmosios instancijos teismas nusprendė:

„30 <...> buvo nuspręsta, kad pagal EB 230 straipsnį pateiktas ieškinys dėl su valstybės pagalba susijusio sprendimo, kuris priimtas nepradėjus formalios tyrimo procedūros, panaikinimo yra nepriimtinas, jeigu ieškovo konkurencinė padėtis rinkoje yra paveikta suteikus pagalbą (1998 m. rugsėjo 16 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Waterleiding Maatschappij prieš Komisiją*, T-188/95, Rink. p. II-3713, 62 punktas; šiuo klausimu žr. 2001 m. kovo 21 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Hamburger Hafen- und Lagerhaus ir kt. prieš Komisiją*, T-69/96, Rink. p. II-1037, 41 punktą). Taip pat buvo nuspręsta, kad nagrinėjant ieškinį dėl Komisijos neveikimo jai nepradėjus EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytos procedūros, ieškovas, nesantis įmone, kurios konkurencinę padėtį paveikė pagalba pripažintos valstybės priemonės, negali remtis šių priemonių tariamu antikonkurenciniu poveikiu savo asmeniniam suinteresuotumui pagrįsti (šiuo klausimu žr. 1997 m. gruodžio 18 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *ATM prieš Komisiją*, T-178/94, Rink. p. II-2529, 63 punktą ir (2003 m. liepos 25 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Pérez Escobar prieš Komisiją* (T-41/01, Rink. p. II-2157) 46 punktą).

31 Tačiau nei ieškovė, kaip jūrininkų profesinė sąjunga, nei jos nariai nekonkuruoja su nagrinėjamos valstybės pagalbos gavėjais, t. y. kaip buvo nustatyta ginčijamame sprendime – *DIS* registre užregistruotais laivų valdytojais.

32 Kalbant apie ieškovę, ji negali remtis aplinkybe, kad jos pačios konkurencinė padėtis yra paveikta nagrinėjamos pagalbos. Pirma, jau nuspręsta, kad įmonės darbuotojų asociacija, tariama valstybės pagalbos gavėja, jokių būdu nebuvo šios įmonės konkurentė (minėto sprendimo *ATM prieš Komisiją* 63 punktas). Antra, tiek, kiek ji remiasi savo pačios konkurencine padėtimi kitų jūrininkų profesinių sąjungų atžvilgiu derybose dėl kolektyvinių susitarimų nagrinėjamame sektoriuje, pakanka priminti, kad per kolektyvines derybas sudaryti susitarimai nepatenka į konkurencijos teisės sritį (kalbant apie EB 3 straipsnio g punkto ir EB 81 straipsnio netaikymą kolektyviniams susitarimams, žr. 1999 m. rugsėjo 21 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Albany*, C-67/96, Rink. p. I-5751, 52–60 punktus).

33 Be to, kalbant apie ieškovės narius, iš bylos medžiagos nematyti, kad šiems jūrininkams nebūtų taikoma darbuotojo sąvoka pagal EB 39 straipsnį, t. y. asmenims, kurie tam tikrą laiką kito asmens naudai ir jo vadovaujamas vykdo veiklą, už kurią gauna atlyginimą. Būdami darbuotojai, jie kartu negali būti įmonės (1999 m. rugsėjo 16 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Becu ir kt.*, C-22/98, Rink. p. I-5665, 26 punktas).“

20 Be to, skundžiamos nutarties 35 punkte Pirmosios instancijos teismas, pateikdamas nuorodą į 1998 m. vasario 18 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Comité d'entreprise de la Société française de production ir kt. prieš Komisiją* (T-189/97, Rink. p. II-335) 41 punktą, priminė, kad neatmetina, jog pagalbą gaunančios įmonės darbuotojams atstovaujančios organizacijos, kaip suinteresuotieji asmenys EB 88 straipsnio 2 dalies prasme, gali pateikti Komisijai savo pastabas socialiniais klausimais, o ši prireikus į jas atsižvelgti. Vis dėlto tos pačios nutarties 36 punkte jis pažymėjo, kad registro *DIS* socialinius apsektus iš esmės lemia jo įsteigimas Įstatymu Nr. 408, o ne papildomos mokestinės priemonės, ir kad Komisija, nusprendusi, jog minėto registro įsteigimas nėra valstybės pagalba, pritaikė valstybės priemonių suderinamumo su bendrąja rinka tyrimą tik nagrinėjamoms mokestinėms priemonėms. Tame pačiame 36 punkte Pirmosios instancijos teismas priėjo prie išvados, jog apeliante, siekdama įrodyti, kad yra konkrečiai susijęs asmuo, negalėjo remtis šiais socialiniais aspektais.

- 21 Skundžiamos nutarties 37 punkte Pirmosios instancijos teismas taip pat atmetė apeliančės argumentą, kad ji gali būti laikoma konkrečiai susijusi vien todėl, kad svarstoma pagalba jos gavėjams buvo suteikta sumažinant jūrininkų, kuriems pagal nagrinėjamą mokestinę priemonę netaikomas pajamų mokestis, darbo užmokestį. Anot Pirmosios instancijos teismo, ginčijamas sprendimas yra pagrįstas pagalbos gavėjų gauta nauda, o ne jos perkėlimo būdu.
- 22 Galiausiai Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad apeliančė neįrodė, jog jos pačios, kaip derybininkės, interesus tiesiogiai veikė nagrinėjamomis mokestinėmis priemonėmis suteikta pagalba. Nurodydamas 1988 m. vasario 2 d. Sprendimą *Kwekerij van der Kooy ir kt. prieš Komisiją* (67/85, 68/85 ir 70/85, Rink. p. 219) ir 1993 m. kovo 23 d. Sprendimą *CIRFS ir kt. prieš Komisiją* (C-313/90, Rink. p. I-1125), jis skundžiamos nutarties 39 ir 40 punktuose pažymėjo, kad vien aplinkybės, jog dėl nagrinėjamos pagalbos apeliančė pateikė skundą Komisijai, nepakanka jai individualizuoti. Net jeigu būtų įmanoma, kad ji yra viena iš kolektyvinių susitarimų derybininkių, veikianti viename iš Danijos registrų užregistruotuose laivuose dirbančių jūrininkų vardu, ir šiuo pagrindu galėjo dalyvauti pagalbos perkėlimo laivų valdytojams sistemoje, Pirmosios instancijos teismas konstatavo, kad apeliančė niekaip neįrodė, jog derėjosi su Komisija rengiant nurodytas Bendrijos gaires arba su ja ar Danijos vyriausybe dėl nagrinėjamų mokestinių priemonių suteikimo.
- 23 Skundžiamos nutarties 41 ir 42 punktuose Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad ginčijamas sprendimas nėra konkrečiai susijęs nei su apeliante, nei su jos nariais ir todėl jos pateiktas ieškinys nepriimtinas, nes apeliančė neturėjo teisės to daryti pagal EB 230 straipsnį.

Apeliacinis skundas

24 Apeliaciniu skundu apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

- visiškai panaikinti skundžiamą nutartį,
- pripažinti apeliantės ieškinį Pirmosios instancijos teismui priimtiniu, ir
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi apeliacinėje instancijoje išlaidas.

25 Komisija prašo atmesti apeliacinį skundą ir priteisti iš apeliantės bylinėjimosi išlaidas.

26 Grįsdama savo apeliacinį skundą apeliantė nurodė keturis pagrindus. Pirmasis pagrindas susijęs su tuo, kad Pirmosios instancijos teismas, nusprenddamas, jog nagrinėjamosiomis mokestinėmis priemonėmis suteikta pagalba neturėjo įtakos apeliantės konkurencinei padėčiai, per plačiai taikė minėtą sprendimą *Albany*. Kaip antrąjį pagrindą apeliantė nurodo, kad Pirmosios instancijos teismas padarė teisės klaidą nusprenddamas, jog ji, siekdama įrodyti, kad ginčijamas sprendimas yra susijęs su apeliante, negalėjo remtis Bendrijos gairių socialiniais aspektais. Trečiasis pagrindas yra susijęs su tuo, kad Pirmosios instancijos teismas klaidingai rėmėsi sprendimais *Plaumann prieš Komisiją* ir *Komisija prieš Aktionsgemeinschaft Rinkht und Eigentum*, konstatuodamas, jog pagalba negali būti laikoma konkrečiai susijusi su apeliante vien todėl, kad dėl nagrinėjamų mokestinių priemonių atsiradusi pagalba jos gavėjams buvo suteikta sumažinant jūrininkų, kuriems netaikomas pajamų mokestis, darbo užmokestį. Kaip ketvirtąjį pagrindą apeliantė nurodė tai, kad Pirmosios instancijos teismas,

padarydamas išvadą, jog pačios apeliančios, kaip derybininkės, interesams nagrinėjamos mokestinės priemonės nedarė poveikio, neteisingai rėmėsi sprendimais *Kwekerij van der Kooy ir kt. prieš Komisiją* ir *CIRFS ir kt. prieš Komisiją*.

Pirminės pastabos

- 27 Prieš pradėdant nagrinėti pagrindžiant apeliacinį skundą nurodytus teisinius pagrindus reikėtų priminti svarbias taisykles, susijusias su kito nei Komisijos sprendime valstybės pagalbos srityje nurodyta valstybės narės subjekto teise apskusti šį sprendimą.
- 28 Pagal EB 230 straipsnio ketvirtąją pastraipą fizinis ar juridinis asmuo gali pareikšti ieškinį dėl kitam asmeniui skirtą sprendimo tik jei šis sprendimas yra tiesiogiai ir konkrečiai su juo susijęs.
- 29 Pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką kiti subjektai nei tie, kuriems sprendimas yra skirtas, gali remtis tuo, kad sprendimas konkrečiai su jais susijęs tik tuomet, jeigu jis juos paveikia dėl ypatingų savybių arba faktinių aplinkybių, kurios juos išskiria iš kitų asmenų ir todėl individualizuoja taip pat kaip ir asmenį, kuriam šis sprendimas yra skirtas (žr., be kita ko, minėto sprendimo *Plaumann prieš Komisiją* 223 punktą; 1993 m. gegužės 19 d. Sprendimo *Cook prieš Komisiją*, C-198/91, Rink. p. I-2487, 20 punktą; 1993 m. birželio 15 d. Sprendimo *Matra prieš Komisiją*, C-225/91, Rink. p. I-3203, 14 punktą; minėto sprendimo *Komisija prieš Aktionsgemeinschaft Rinkht und Eigentum* 33 punktą bei 2008 m. gruodžio 22 d. Sprendimo *British Aggregates prieš Komisiją*, C-486/07 P, Rink. p. I-10505, 26 punktą).
- 30 Kadangi pirmojoje instancijoje pateiktas ieškinys susijęs su Komisijos sprendimu valstybės pagalbos srityje, primintina, kad vykdant EB 88 straipsnyje įtvirtintą valstybės pagalbos kontrolės procedūrą turi būti išskirta, pirma, šio straipsnio 3 dalyje numatyta

pirminė pagalbos patikrinimo stadija, kurios vienintelis tikslas yra leisti Komisijai susidaryti pirmąją nuomonę apie dalinį ar visišką nagrinėjamos pagalbos suderinamumą su bendrąja rinka, ir, antra, tyrimo stadija, numatyta to paties straipsnio 2 dalyje. Tik vykstant šiai stadijai, skirtai sudaryti Komisijai galimybę gauti išsamią informaciją apie visus bylos duomenis, Sutartis numato Komisijos pareigą pareikalauti suinteresuotųjų asmenų pateikti savo pastabas (žr. minėto sprendimo *Cook prieš Komisiją* 22 punktą; minėto sprendimo *Matra prieš Komisiją* 16 punktą; 1998 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France*, C-367/95 P, Rink. p. I-1719, 38 punktą; minėto sprendimo *Komisija prieš Aktionsgemeinschaft Rinkht und Eigentum* 34 punktą bei minėto sprendimo *British Aggregates prieš Komisiją* 27 punktą).

31 Iš to matyti, kad kai nepradėdama EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytos formalios tyrimo procedūros Komisija sprendimu, priimtu remiantis šio straipsnio 3 dalimi, konstatuoja, kad pagalba yra suderinama su bendrąja rinka, asmenys, turintys šias procesines garantijas, gali jomis pasinaudoti tik tuomet, jeigu ši sprendimą įmanoma užginčyti Bendrijos teisme. Dėl šių priežasčių teismas pripažįsta priimtiniu suinteresuotojo asmens EB 88 straipsnio 2 dalies prasme pareikštą ieškinį dėl tokio sprendimo panaikinimo, kai pareikšdamas ieškinį asmuo siekia apginti savo procesines teises, kurias jis grindžia šia nuostata (minėtų sprendimų *Komisija prieš Aktionsgemeinschaft Rinkht und Eigentum* 35 punktas ir jame nurodyta teismų praktika bei *British Aggregates prieš Komisiją* 28 punktas).

32 Teisingumo Teismas turėjo progą patikslinti, kad suinteresuotieji asmenys – tai asmenys, įmonės arba asociacijos, kurių interesus suteikta pagalba gali paveikti, t. y. visų pirma su šios pagalbos gavėjais konkuruojančios įmonės ir profesinės organizacijos (minėtų sprendimų *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France* 41 punktas; *Komisija prieš Aktionsgemeinschaft Rinkht und Eigentum* 36 punktas ir *British Aggregates prieš Komisiją* 29 punktas).

33 Šiuo atžvilgiu negalima atmesti, kad darbuotojų profesinė sąjunga, įrodžiusi, jog jos pačios ar narių interesai gali būti paveikti suteikus pagalbą, gali būti laikoma

„suinteresuotuoju asmeniu“ EB 88 straipsnio 2 dalies prasme. Tačiau svarbu, kad profesinė sąjunga teisiškai įrodytų esant pavojų, jog pagalba darys konkrečią įtaką jos pačios ar jos atstovaujama jūrininkų padėčiai.

34 Teisingumo Teismas taip pat patikslino, kad kitu atveju, jeigu ieškovas ginčija paties sprendimo, kuriuo vertinama pagalba, pagrįstumą, vien tos aplinkybės, kad jis gali būti laikomas „suinteresuotuoju“ asmeniu EB 88 straipsnio 2 dalies prasme, nepakanka, kad ieškinys būtų pripažintas priimtinu. Taigi jis turi įrodyti turįs ypatingą statusą minėto sprendimo *Plaumann prieš Komisiją* prasme. Taip būtų būtent tuo atveju, kai ginčijamo sprendimo dalyku esanti pagalba darytų didelį poveikį ieškovo padėčiai rinkoje (1986 m. sausio 28 d. Sprendimo *Cofaz ir kt. prieš Komisiją*, 169/84, Rink. p. 391, 22–25 punktai; minėto sprendimo *Komisija prieš Aktionsgemeinschaft Rinkht und Eigentum* 37 punktas; 2008 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Vokietija ir kt. prieš Kronofrance*, C-75/05 P ir C-80/05 P, Rink. p. I-6619, 40 punktas ir minėto sprendimo *British Aggregates prieš Komisiją* 35 punktas).

35 Iš tiesų, kaip matyti iš Reglamento Nr. 659/1999 4 straipsnio 3 dalies, jei Komisijai nekyla jokių abejonių dėl pranešime nurodytos priemonės suderinamumo su bendrąja rinka, ji priima sprendimą nepateikti prieštaravimų. Pateikdamas prašymą panaikinti tokį sprendimą ieškovė iš esmės ginčija tai, kad Komisija su pagalba susijusį sprendimą priėmė nepradėjusi formalios tyrimo procedūros ir taip pažeidė jos procesines teises. Ieškovė, siekdama, kad jos ieškinys būtų patenkintas, gali bandyti įrodyti, jog dėl nagrinėjamos priemonės suderinamumo galėjo kilti abejonių. Pasirėmus tokiais argumentais negalėjo būti pakeistas nei ieškinio dalykas, nei jo priimtinojo sąlygos.

36 Konstatuotina, kad, kaip aiškiai matyti iš skundžiamos nutarties ir pirmojoje instancijoje pateiktos bylos medžiagos ir kaip akivaizdžiai pripažino Pirmosios instancijos teismas minėtos nutarties 28 punkte, šios bylos aplinkybėmis ieškovė, ginčydama tai, kad nebuvo pradėta EB 88 straipsnio 2 dalyje numatyta formali tyrimo procedūra, pirmuoju pagrindu siekė apginti savo procesines teises, kurias ji grindė ta pačia nuostata.

37 Taip pat iš skundžiamos nutarties 8 punkto matyti, kad, išklausęs šalis, 2005 m. vasario 16 d. Nutartimi Pirmosios instancijos teismo išplėstinės antrosios kolegijos pirmininkas, konstatuodamas, kad ieškiniu Pirmosios instancijos teisme ginčijamas Komisijos sprendimas, priimtas nepradėjus EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytos formalios tyrimo procedūros, sustabdė šio ieškinio nagrinėjimą, kol bus priimtas Teisingumo Teismo sprendimas byloje, kurioje priimtas minėtas sprendimas *Komisija prieš Aktionsgemeinschaft Rinkht und Eigentum*.

38 Be to, priėmus minėtą sprendimą *Komisija prieš Aktionsgemeinschaft Rinkht und Eigentum* 2006 m. sausio 24 d. laišku Pirmosios instancijos teismas pakvietė šalis pateikti pastabas dėl šio sprendimo ir, be kita ko, dėl sprendimo *Cook prieš Komisiją* 35 ir 36 punktuose Teisingumo Teismo nurodytos praktikos taikymo ieškovės ieškiniui, kiek tai susiję su šio ieškinio priimtinumu ir ieškovės, kaip „suinteresuotojo asmens“, statusu minėto 36 punkto prasme.

39 Iš to, kas išdėstyta, išplaukia, kad dėl Pirmosios instancijos teisme apeliančės nurodyto ir su formalios tyrimo procedūros nepradėjimu susijusio pirmojo pagrindo šis teismas siekė nustatyti, ar, kaip matyti iš skundžiamos nutarties 28 punkto, apeliančė galėjo būti laikoma „suinteresuotuoju asmeniu“ EB 88 straipsnio 2 dalies prasme.

40 Į šiuos sumetimus reikia atsižvelgti nagrinėjant keturis nurodytus apeliacinio skundo pagrindus.

Dėl pirmojo pagrindo

Šalių argumentai

- 41 Pateikdama nuorodą į minėtą sprendimą *Albany* apelianė tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas, nusprenddamas, jog ji negali remtis savo pačios konkurencine padėtimi kitų jūrininkų profesinių sąjungų atžvilgiu derybose dėl kolektyvinių susitarimų, per plačiai taikė minėtą sprendimą. Šiame sprendime Teisingumo Teismas nenurodė nieko, kas būtų susiję su pagal EB sutarties 90 straipsnį (dabar – EB 86 straipsnis) valstybės įmonėms taikomu EB sutarties 85 straipsniu (dabar – EB 81 straipsnis) dėl bet kokio ryšio, kuris galėtų egzistuoti tarp kolektyvinių susitarimų ir EB sutarties 92 straipsnyje (po pakeitimo – EB 87 straipsnis) bei EB sutarties 93 straipsnyje (dabar – EB 88 straipsnis) numatytų normų taikymo valstybės pagalbos srityje.
- 42 Komisija mano, kad pirmasis pagrindas turi būti atmestas kaip nesvarbus arba subsidiariai – kaip nepagrįstas. Ji tvirtina, kad skundžiamos nutarties 32 punkto pirmoje dalyje Pirmosios instancijos teismo minėtos praktikos, t. y. sprendimo *ATM prieš Komisiją*, pakanka pagrįsti išvadą, jog ši apelianės apeliacinio skundo dalis, susijusi su jos konkurencine padėtimi, yra nepriimtina. Šiomis aplinkybėmis ji teigia, kad apelianės argumentas, esą negalima remtis minėtu sprendimu *Albany*, yra nesvarbus ir Teisingumo Teismui nereikia šio apeliacinio skundo pagrindo nagrinėti iš esmės.
- 43 Bet kuriuo atveju dėl skundžiamos nutarties 32 punkto antrosios dalies Komisija tvirtina, kad iš minėto sprendimo *Albany* ir juo patvirtintų kitų sprendimų matyti, jog Sutartyje numatytos konkurencijos normos, įskaitant ir normas, susijusias su valstybės pagalba, netaikomos kolektyvinių susitarimų deryboms. Darbo kolektyviniai susitarimai nėra „prekės“ EB 81 straipsnio prasme ir negali būti laikomos „gamyba“ EB 87 straipsnio prasme. Todėl derėdamosi dėl šių susitarimų profesinės sąjungos taip pat nėra „įmonės“, užsiimančios „prekių“ gamyba šių nuostatų prasme.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 44 Pirmosios instancijos teismas, siekdamas nustatyti, ar apeliantė turėjo būti laikoma suinteresuotuoju asmeniu EB 88 straipsnio 2 dalies prasme ir ar todėl jos ieškinys turi būti priimtinas, pirmiausia išnagrinėjo klausimą, ar pagalbos suteikimas paveikė apeliančės konkurencinę padėtį rinkoje.
- 45 Komisijos argumentas, pagal kurį siekiant atmesti apeliančės su konkurencine padėtimi susijusį argumentą pakanka pasiremti vien sprendimu *ATM prieš Komisiją*, yra nepriimtinas. Skundžiamos nutarties 32 punkto pirmojoje dalyje kalbama apie apeliančės tariamą konkurencinę padėtį jos narių darbdavių, t. y. laivų valdytojų, gavusių nagrinėjama mokestine priemone suteiktą pagalbą, atžvilgiu, o ne apie tariamą konkurencinę padėtį derybose dėl kolektyvinių susitarimų kitų profesinių sąjungų atžvilgiu, nurodytą kaip atskiras argumentas to paties 32 punkto antrojoje dalyje.
- 46 Net jeigu apeliantė būtų nurodžiusi, jog konkuruoja su laivų valdytojais (tai ji paneigė teismo posėdyje), ji vis tiek galėtų bandyti įrodyti, nepaisydama sprendimo *ATM prieš Komisiją*, kad turi teisę pareikšti ieškinį dėl to, jog pagalbos suteikimas galbūt paveikė jos interesus, nes minėtos priemonės turėjo įtakos jos konkurencinei padėčiai kitų profesinių sąjungų, kurių nariai dirba *DIS* registre užregistruotuose laivuose, atžvilgiu.
- 47 Dėl skundžiamos nutarties 32 punkte Pirmosios instancijos teismo pateikto sprendimo *Albany* aiškinimo reikia priminti, kad byla, kurioje priimtas šis sprendimas, susijusi su kolektyvinio susitarimo forma sudaryta sutartimi, įsteigusia tekstilės pramonės pensijų fondų valdomą papildomos pensijos sistemą, kurioje dalyvauti galėjo būti privaloma valstybės valdžios institucijų sprendimu. Tekstilės pramonės įmonė *Albany International BV* atsisakė šiems fondas pervesti įmokas už tam tikrą laikotarpį, nes toks privalomas dalyvavimas, už kurį buvo reikalaujama įmokų, neatitiko Sutarties 85 straipsnio 1 dalies.

48 Šiomis aplinkybėmis prieš nusprendamas, kad Sutarties 85 straipsnio 1 dalis netaikytina, sprendimo *Albany* 54 punkte Teisingumo Teismas nurodė, jog svarbu priminti, kad pagal EB sutarties 3 straipsnio g ir i punktus (dabar – EB 3 straipsnio 1 dalies g ir j punktai) Bendrijos veikla turi apimti ne tik „sistemą, užtikrinančią, kad konkurencija vidaus rinkoje nebūtų iškraipoma“, bet ir „politiką socialinėje srityje“. EB sutarties 2 straipsnyje (dabar – EB 2 straipsnis) numatyta, kad Bendrija užsibrėžia uždavinį „visoje Bendrijoje skatinti sklandžią, suderintą ir tolygią ekonominės veiklos plėtotę“ ir „siekti aukšto lygio užimtumo ir socialinės apsaugos“.

49 Be to, iš EB 136 straipsnio pirmosios pastraipos matyti, kad Bendrija ir valstybės narės mano, jog tikslinga, be kita ko, didinti užimtumą, skatinti kurti geresnes gyvenimo bei darbo sąlygas, kad nuolat jas gerinant būtų galima siekti jų suderinimo, deramos socialinės apsaugos, administracijos ir darbuotojų dialogo. EB 138 straipsnio 1 dalimi Komisijai keliama užduotis Europos lygmeniu plėtoti dialogą tarp administracijos ir darbuotojų, kuris abiejų pusių pageidavimu gali baigtis sutartimi įteisintais santykiais. Komisija taip pat imasi visų tinkamų priemonių tam dialogui palengvinti, užtikrinant šalims lygiavertę paramą (šiuo klausimu dėl EEB sutarties ir Susitarimo dėl socialinės politikos, sudaryto tarp Europos bendrijos valstybių narių, išskyrus Jungtinę Karalystę ir Šiaurės Airiją (OL C 191, 1992, p. 91), prieš įsigaliojant Amsterdamo sutarčiai nuostatų žr. minėto sprendimo *Albany* 55–58 punktus).

50 Minėtame sprendime *Albany* Teisingumo Teismas pripažino, kad tam tikras konkurenciją ribojantis poveikis būdingas tarp darbdaviams ir darbuotojams atstovaujančių organizacijų sudarytoms kolektyvinėms sutartims. Tačiau, anot Teisingumo Teismo, šiomis sutartimis siekiamiems socialinės politikos tikslams būtų labai pakenkta, jei socialiniams partneriams kartu siekiant patvirtinti darbo ir įdarbinimo sąlygų gerinimo priemonės būtų taikoma Sutarties 85 straipsnio 1 dalis. Šiomis aplinkybėmis Teisingumo Teismas nusprendė, kad kolektyvinių derybų tarp socialinių partnerių pagrindu sudarytos sutartys, kuriomis siekiama šių tikslų, dėl savo pobūdžio ir paskirties neturėtų patekti į minėtos nuostatos taikymo sritį. Kita vertus, Teisingumo Teismas aiškinosi, ar byloje, kurioje priimtas sprendimas *Albany*, nagrinėtos sutarties pobūdis ir paskirtis leidžia jam netaikyti minėtos Sutarties

normos, ir nusprendė, kad yra pateisinama, jog ši sutartis nepatenka į minėto 85 straipsnio 1 dalies taikymo sritį (žr. sprendimo *Albany* 59–64 punktus).

51 Iš minėto sprendimo *Albany* ir jį patvirtinusių sprendimų matyti, kad kompetentingos institucijos ir teismai kiekvienu konkrečiu atveju privalo patikrinti, ar nagrinėjamos sutarties pobūdis ir objektas ir ja siejami socialinės politikos tikslai leidžia jai netaikyti EB 81 straipsnio 1 dalies (šiuo klausimu, be kita ko, žr. 2000 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *van der Woude*, C-222/98, Rink. p. I-7111, 23 punktą).

52 Šiuo atveju iš skundžiamos nutarties 34 punkto matyti, jog apeliantė, kaip darbuotojų interesams atstovaujanti organizacija, buvo įsteigta tam, kad gintų savo narių kolektyvinius interesus. Pagal Pirmosios instancijos teismui pateiktas ir skundžiamos nutarties 17-20 punktuose nurodytas apeliantės pastabas ji yra ūkio subjektas, kuris derasi dėl darbo jėgos teikimo įmonėms sąlygų. Anot jos, nagrinėjama mokestine priemone suteikta pagalba paveiks jos narių galimybes konkuruoti su ne Bendrijos jūrininkais ieškant darbo laivybos kompanijose, t. y. šios pagalbos gavėjose, ir apeliantės padėtį rinkoje, nes sumažės jos galimybės teikti minėtoms kompanijoms darbo jėgą ir atitinkamai galimybės pritraukti naujų narių.

53 Taip pat reikia priminti, kad apeliantė ginčijo *DIS* registrui ir, be kita ko, nagrinėjamoms mokestinėms priemonėms taikomus Danijos teisės aktus, nes pirma, dėl šio registro jame užregistruotų laivų valdytojai galėjo savo laivuose įdarbinti trečiųjų šalių jūrininkus, jiems mokėdami atlyginimą pagal pastarųjų nacionalinę teisę, ir, antra, minėtomis ginčijamame sprendime nagrinėtomis mokestinėmis priemonėmis buvo leidžiama neapmokestinti pajamų mokesčiu visus *DIS* registre užregistruotuose laivuose dirbančius jūrininkus, neskiriant Bendrijos pilietybę ir trečiųjų šalių pilietybę turinčių jūrininkų.

54 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad, skirtingai nuo bylos, kurioje priimtas sprendimas *Albany*, šioje byloje ne nagrinėjamas apeliantės ir laivų valdytojų nagrinėjamomis mokestinėmis priemonėmis suteiktos pagalbos gavėjų sudarytų kolektyvinių sutarčių konkurenciją ribojantis poveikis, o siekiama išsiaiškinti, ar suteikus šią pagalbą buvo taip paveikta apeliantės konkurencinė padėtis, palyginti su kitomis profesinėmis sąjungomis, kad ji turėtų būti laikoma suinteresuotuoju asmeniu EB 88 straipsnio 2 dalies prasme ir tokiomis aplinkybėmis jos ieškinys panaikinti ginčijamą sprendimą turėtų būti priimtinas.

55 Tačiau iš to, kad sutarties pobūdis bei objektas ir ja siekami socialinės politikos tikslai leidžia šiai sutarčiai netaikyti EB 81 straipsnio 1 dalies, neišplaukia, kad kolektyvinės derybos ar jose dalyvaujančios šalys taip pat visiškai ir automatiškai nepatenka į Sutarties nuostatų dėl valstybės pagalbos taikymo sritį ar kad šių šalių ieškinys dėl panaikinimo, kurį jos galėtų vėliau pareikšti, dėl šių šalių dalyvavimo derybose būtų beveik automatiškai pripažintas nepriimtiniu.

56 Pripažinus, kad derėdamasi dėl savo narių darbo sąlygų tokia profesinė sąjunga, kokia yra apeliantė, gali konkuruoti su kitomis profesinėmis sąjungomis, kurios nariai dėl tokio registro, kaip antai *DIS*, įsteigimo naudojami kitokiomis darbo užmokesčio sąlygomis, sunku suprasti, kaip kolektyvinėmis sutartimis siekiamiems socialinės politikos tikslams būtų labai pakenkta (minėtame sprendime *Albany* dėl šio pavojaus buvo nuspręsta, kad minėtoms sutartims netaikoma Sutarties 85 straipsnio 1 dalis).

57 Atvirkščiai, tokioje byloje kaip ta, kurioje nagrinėjamas šis ginčas, *a priori* nepalikus galimybės, kad profesinė sąjunga, remdamasi savo vaidmeniu kolektyvinėse derybose ir nacionalinių mokestinių priemonių, Komisijos pripažintų su bendrąja rinka suderinama pagalba, poveikiu šiam vaidmeniui, įrodytų esanti suinteresuotasis asmuo EB 88 straipsnio 2 dalies prasme, būtų pažeisti tie patys socialinės politikos tikslai, dėl kurių minėtame sprendime *Albany* Teisingumo Teismas nusprendė, jog nagrinėjamiems kolektyvinėms sutartims netaikoma Sutarties 85 straipsnio 1 dalis.

58 Šią išvadą taip pat patvirtina tai, kad Bendrijai turint ne tik ekonominių, bet ir socialinių tikslų, teisės, atsirandančios dėl Sutarties nuostatų valstybės pagalbos ir konkurencijos srityje, prireikus turi būti subalansuotos su socialinės politikos tikslais, tarp kurių yra, be kita ko, kaip matyti iš EB 136 straipsnio pirmosios pastraipos, gyvenimo ir darbo sąlygų gerinimas, kad nuolat jas gerinant būtų įmanomas jų suderinimas, derama socialinė apsauga ir administracijos bei darbuotojų dialogas (šiuo klausimu apie Sutarties nuostatas dėl įsisteigimo laisvės žr. 2007 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *International Transport Workers' Federation ir Finnish Seamen's Union*, C-438/05, Rink. p. I-10779, 79 punktą).

59 Savaiame suprantama, kaip išplaukia iš šio sprendimo 33 punkto, ieškovas visada turi teisiškai įrodyti, kad suteikta pagalba paveikė jo interesus – ieškovas tai gali padaryti pagrįsdamas, jog jis iš tikrųjų konkuruoja su kitomis rinkoje dalyvaujančiomis profesinėmis sąjungomis. Vis dėlto siekiant išspręsti ieškinio dėl panaikinimo priimtinumą klausimą tokios galimybės negalima *a priori* atmesti vien pateikus nuorodą į minėtame sprendime *Albany* įtvirtintą Teisingumo Teismo praktiką ar pasirėmus pernelyg griežta „rinkos“ sąvoka, kai analizuojamas organizacijos, kaip antai profesinė sąjunga, statusas kaip suinteresuotojo asmens EB 88 straipsnio 2 dalies prasme.

60 Kadangi Pirmosios instancijos teismas klaidingai išaiškino minėtą sprendimą *Albany* ir todėl neatsakė į apeliančės argumentą dėl jos konkurencinės padėties kitų profesinių sąjungų atžvilgiu jūrininkams taikomų kolektyvinių susitarimų derybose, šiuo klausimu skundžiamą nutartį reikia panaikinti.

Dėl antrojo pagrindo

Šalių argumentai

- 61 Apeliantė tvirtina, kad priminęs Pirmosios instancijos teismo nutartį *Comité d'entreprise de la Société française de production ir kt. prieš Komisiją* Pirmosios instancijos teismas skundžiamos nutarties 35 ir 36 punktuose klaidingai pasielgė neišnagrinėjęs leidimo taikyti mokesčių lengvatas Bendrijos jūrininkams teisinių sąlygų, t. y. Bendrijos gairių, netiesioginių socialinių aspektų, ir todėl negalėjo remtis minėtame sprendime nurodytu principu.
- 62 Apeliantės teigimu, Bendrijos gairėse aiškiai atskirti „Bendrijos jūrininkai“ ir kiti jūrininkai. Šis atskyrimas yra lyg tam tikros formos pripažinimas, kad egzistuoja socialinis *quid pro quo* aspektas, kurį reikia patenkinti, kad būtų patvirtinta valstybės pagalba jūriniam transportui. Jūrininkų darbo užmokesčio atleidimas nuo mokesčių gali būti pateisinamas būtinybe kompensuoti didesnes Bendrijos jūrininkų, palyginti su trečiųjų šalių jūrininkų, įdarbinimo išlaidas. Šitaip būtų galima pasiekti vieno iš Bendrijos gairių tikslų – išlaikyti darbo vietas Bendrijoje. Šių gairių socialiniai aspektai būdingi net pačioms pagalbos patvirtinimo ar nepatvirtinimo sąlygoms. Jeigu Komisija būtų pradėjusi procedūrą pagal EB 88 straipsnio 2 dalį, apeliantė, kaip Danijos jūrininkų atstovė, būtų galėjusi pateikti savo pastabas dėl nagrinėjamomis mokestinėmis priemonėmis teiktinos pagalbos.
- 63 Komisija teigia, kad net jeigu antrojo pagrindo negalima atmesti kaip nesvarbaus, jis, bet kuriuo atveju yra nepagrįstas. Pirmosios instancijos teismas pagrįstai manė, kad socialiniai aspektai buvo susiję su ginčijamu sprendimu, tik netiesiogiai. Viena vertus, Komisija mano taip pat, kaip ir Pirmosios instancijos teismas, kad *DIS* registras nėra valstybės pagalba. Kita vertus, apeliantė, apskundusi apeliacine tvarka sprendimą dėl

nepriimtino, šiuo pagrindu siekia pradėti iš esmės nagrinėti teiginius dėl Bendrijos gairių apimtį. Jie yra paprasčiausia nesvarbūs sprendžiant tokio ieškinio priimtino klausimą.

Teisingumo Teismo vertinimas

- ⁶⁴ Visų pirma būtina nurodyti, kad vertindama valstybės pagalbos jūrinio transporto srityje, kaip antai nagrinėjama, suderinamumą, Komisija turi galimybę atsižvelgti į Bendrijos gairių socialinius aspektus tuomet, kai ji atlieka bendrą vertinimą, kuris apima daug įvairių kriterijų, be kita ko, susijusių su konkurencijos apsauga, Bendrijos jūrų politika, Bendrijos jūrinio transporto ar darbo vietų kūrimo skatinimu (šiuo klausimu žr. 2000 m. gegužės 23 d. Sprendimo *Comité d'entreprise de la Société française de production ir kt. prieš Komisiją*, C-106/98 P, Rink. p. I-3659, 52 punktą).
- ⁶⁵ Be to, kaip matyti iš šio sprendimo 33 punkto, negalima atmesti, kad darbuotojų profesinė sąjunga, įrodžiusi, jog suteikus pagalbą bus paveikti jos pačios ar narių interesai, gali būti laikoma „suinteresuotuoju asmeniu“ EB 88 straipsnio 2 dalies prasme.
- ⁶⁶ Skundžiamos nutarties 36 punkte Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad *DIS* registro socialiniai aspektai yra tik netiesiogiai susiję su ginčijamo sprendimo dalyku ir apeliančės jam pateiktu ieškiniu dėl panaikinimo. Remdamasis tuo jis padarė išvadą, kad apeliančė, siekdama įrodyti, jog yra konkrečiai susijusi, negalėjo remtis socialiniais aspektais.
- ⁶⁷ Neginčyta, kad pats *DIS* registras nėra valstybės pagalba. Kaip išplaukia iš 1993 m. gegužės 17 d. Sprendimo *Sloman Neptun* (C-72/91 ir C-73/91, Rink. p. I-887), tokia, kaip antai *DIS* registru sukurta, sistema, kuria leidžiama su trečiųjų šalių jūrininkais,

neturinčiais nuolatinės ar laikinosios gyvenamosios vietos tam tikroje valstybėje narėje, sudarytose darbo sutartyse numatyti darbo ir atlyginimo sąlygas, kurios nenustatytos šios valstybės narės teisėje ir yra mažiau palankios nei taikomos pastarosios jūrininkams, nėra valstybės pagalba EB 87 straipsnio 1 dalies prasme.

68 Todėl apeliančės ieškinys dėl panaikinimo buvo pareikštas ne dėl *DIS* registro, o dėl šiame registre užregistruotuose laivuose dirbantiems jūrininkams taikomų nagrinėjamų mokestinių priemonių.

69 Užuot nagrinėjęs, ar *DIS* registro socialiniai aspektai yra pakankamai tiesiogiai susiję su ginčijamo sprendimo dalyku, kaip tai padarė skundžiamos nutarties 36 punkte, Pirmosios instancijos teismas turėjo analizuoti nagrinėjamų mokestinių priemonių socialinius aspektus atsižvelgdamas į Bendrijos gaires, kuriose, kaip teigė ir apeliančė, numatytos Danijos mokesčių sistemos suderinamumo vertinimo teisinės sąlygos, tam, kad nustatytų, ar minėtomis gairėmis grindžiami apeliančės argumentai pakankamai pagrįsti, kad ji būtų pripažinta suinteresuotuoju asmeniu EB 88 straipsnio 2 dalies prasme.

70 Kadangi negalima atmesti, kad pagalbą gaunančių įmonių darbuotojams atstovaujančios organizacijos, kaip suinteresuotieji asmenys minėtos Sutarties nuostatos prasme, gali pateikti Komisijai savo pastabas socialiniais klausimais, o ši prireikus į jas atsižvelgti, Pirmosios instancijos teismui iš esmės neatsakius į apeliančės argumentus, susijusius su nagrinėjamų mokestinių priemonių socialiniais aspektais Bendrijos gairių atžvilgiu, skundžiama nutartis šiuo klausimu turi būti panaikinta.

Dėl trečiojo pagrindo

Šalių argumentai

- 71 Kaip trečiąjį pagrindą apelianė nurodo tai, kad skundžiamos nutarties 37 punkte Pirmosios instancijos teismas, atmesdamas kaip nesvarbų nagrinėjamomis mokesčiais priemonėmis suteiktos pagalbos perkėlimo būdą, t. y. aplinkybę, kad ji buvo perkelta laivų valdytojams nuo apelianės narių, padarė teisės klaidą.
- 72 Šiuo klausimu ji teigia, kad minėtame sprendime *Komisija prieš Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum* Teisingumo Teismas nusprendė, jog asociacija, įsteigta ginti kolektyvinius tam tikrai grupei priskiriamų asmenų interesus, gali būti laikoma konkrečiai susijusia nurodyto sprendimo *Plaumann prieš Komisiją* prasme tik tiek, kiek ginčijame sprendime aptariama pagalbos sistema reikšmingai paveikė jos narių padėtį rinkoje. Teisingumo Teismas nagrinėjo „padėties rinkoje“ sąvoką „ūkio subjektų“ atžvilgiu. Anot apelianės, nėra jokios priežasties, dėl kurios darbuotojai negalėtų būti laikomi ūkio subjektais, nes nustatant pagalbos suderinamumo su bendrąja rinka EB 87 straipsnio 3 dalies c punkto prasme sąlygas nacionalinės teisės aktuose ir Bendrijos gairėse jiems skiriamas ypatingas dėmesys.
- 73 Pirmiausia Komisija tvirtina, kad minėtas sprendimas *Komisija prieš Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum*, kuris buvo priimtas byloje dėl žemdirbiams tiesiogiai suteiktos pagalbos, neturi nieko bendra su Pirmosios instancijos teismo 37 punkte nurodytu teiginiu, kad ginčijamas sprendimas yra pagrįstas pagalbos gavėjų, t. y. laivų valdytojų, gauta nauda, o ne jos perkėlimo būdu. Šis sprendimas nėra svarbus ir dėl to, kad jis susijęs su Komisijos sprendimu dėl valstybės pagalbos, priimtu pradėjus procedūrą pagal EB 88 straipsnio 2 dalį. Galiausiai Komisija primena, kad net jeigu šis sprendimas ir būtų svarbus šiuo atveju, iš jo negalima daryti išvados, jog pagalbą patvirtinantis Komisijos sprendimas yra konkrečiai susijęs su darbuotojais. To paties

sprendimo 72 punkte remiamasi teiginiu, kad „kai kurie (*Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum*) nariai yra ūkio subjektai, kurie gali būti laikomi tiesioginiais <...> pagalbos gavėjų konkurentais“. Apeliantės nariai, atvirkščiai, yra jūrininkai, kurie negali būti laikomi laivų valdytojų konkurentais ir kurie nėra „ūkio subjektai“ minėto sprendimo prasme.

74 Šiomis aplinkybėmis Komisija mano, kad trečiasis apeliacinio skundo pagrindas laikytinas nepagrįstu.

Teisingumo Teismo vertinimas

75 Reikia priminti, kad skundžiamos nutarties 37 punkte Pirmosios instancijos teismas konstatavo, jog apeliantė negali būti laikoma konkrečiai susijusi vien todėl, kad nagrinėjama pagalba jos gavėjams buvo perkelta sumažinus jūrininkų, kuriems pagal nagrinėjamą mokestinę priemonę netaikomas pajamų mokestis, darbo užmokesčiui keliamus reikalavimus. Anot jo, ginčijamas sprendimas yra pagrįstas pagalbos gavėjų gauta nauda, o ne jos perkėlimo būdu.

76 Apeliantės Pirmosios instancijos teismui patektu ieškiniu dėl panaikinimo Komisija kaltinama nepradėjusi EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytos formalios tyrimo procedūros ir prašoma apsaugoti pastarąja nuostata suteiktas procesines teises, o byloje, kurioje priimtas minėtas sprendimas *Komisija prieš Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum*, atvirkščiai, ieškinys dėl panaikinimo buvo susijęs su Komisijos sprendimu užbaigti formalią tyrimo procedūrą.

- 77 Iš to išplaukia, kad minėtoje byloje Teisingumo Teismas siekė, nustatyti, ar tame sprendime nagrinėta pagalbos sistema reikšmingai paveikė kolektyvinius vienos asmenų kategorijos interesus ginti įsteigtos asociacijos *Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum* narių padėtį rinkoje.
- 78 Nagrinėjamu atveju, kaip matyti iš skundžiamos nutarties 28 punkto, minėtiems sprendimams *Plaumann prieš Komisiją* ir *Komisija prieš Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum* iš pirmo žvilgsnio nesant svarbiais, apeliantė turėjo įrodyti Pirmosios instancijos teismui, kad ji yra suinteresuotasis asmuo EB 88 straipsnio 2 dalies prasme.
- 79 Net jeigu Pirmosios instancijos teismas būtų svarstęs nagrinėjamomis mokestinėmis priemonėmis suteiktos pagalbos perkėlimo būdą ar laivų valdytojų darbuotojų, apeliančės narių, vaidmenį šiuo atžvilgiu, reikia priminti, kad skundžiamos nutarties 31–33 punktuose šis teismas jau nusprendė, kad šiuo atveju nei apeliantė, kaip jūrininkų profesinė sąjunga, nei jos nariai, kaip pagalbos gavėjų įdarbinti darbuotojai, nekonkuruoja su pagalbos gavėjais. Dėl profesinės sąjungos narių Pirmosios instancijos teismas konstatavo: kadangi jie atitinka darbuotojų sąvoką EB 39 straipsnio prasme, jie patys negalėjo būti įmonės.
- 80 Išskyrus skundžiamos nutarties 32 punkte įtvirtintą neteisingą minėto sprendimo *Albany* taikymą (tai yra pirmasis apeliacinio skundo pagrindo dalykas), apeliantė neginčijo Pirmosios instancijos 31–33 punktuose padarytų išvadų. Šiomis aplinkybėmis apeliantė negali remtis savo narių, kurių padėtis rinkoje pakito, kaip ūkio subjektų statusu, ginčydama Pirmosios instancijos teismo skundžiamos nutarties 37 punkte padarytą išvadą, jog ieškinys nepriimtinas vien todėl, kad pagalba laivo valdytojams buvo suteikta sumažinus jūrininkų, kuriems remiantis nagrinėjama mokestine priemone netaikomas pajamų mokestis, darbo užmokesčiui keliamus reikalavimus.

- 81 Šiomis aplinkybėmis reikia atmesti apeliaciniam skundui pagrįsti nurodytą trečiąją pagrindą kaip nepagrįstą.

Dėl ketvirtąjo pagrindo

Šalių argumentai

- 82 Apeliantė tvirtina, kad priedamas prie išvados, jog apeliantė neįrodė, kad jos pačios, kaip derybininkės, interesus tiesiogiai galėjo paveikti nagrinėjamomis mokestinėmis priemonėmis suteikta pagalba, ir atskirdamas jos padėtį nuo minėtame sprendime *Kwekerij van der Kooy ir kt. prieš Komisiją* nagrinėtos viešosios teisės subjekto *Landbouwschap*, kuris atstovavo šiltnamių sodininkystės ir daržininkystės sektoriaus interesams Nyderlanduose, ir minėtame sprendime *CIRFS ir kt. prieš Komisiją* svarstyto Tarptautinio viskozės ir sintetinio pluošto komiteto (toliau – TVSPK) padėties, Pirmosios instancijos teismas per plačiai aiškino šiuos sprendimus.
- 83 Ieškovė tvirtina, kad ji yra derybų su jūrinio transporto bendrovėmis šalis ir kad derasi dėl savo narių įdarbinimo ir skirtos pagalbos pervedimo iš Danijos valstybės jos gavėjams sąlygų. Apeliantė teigia, kad šia prasme ji vykdo tokią pačią funkciją kaip ir *Landbouwschap*, kuri derėjosi dėl pagalbos pervedimo iš Nyderlandų valstybės šiltnamių sodininkams ir daržininkams sąlygų, kaip tai pripažino Pirmosios instancijos teismas, skundžiamos nutarties 40 punkte nurodydamas, kad apeliantė „galėjo dalyvauti pagalbos perkėlimo laivų savininkams sistemoje“. Be to, nors apeliantė nesiderėjo dėl Bendrijos gairėse numatytų sąlygų, ji vis dėlto atstovauja aiškiai apibrėžtai Bendrijos jūrininkų, kuriems šiose gairėse skirta išskirtinė vieta, grupei.

84 Komisija teigia, kad ketvirtasis pagrindas turi būti atmestas kaip nepagrįstas. Be kita ko, Komisija tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas teisingai nusprendė, jog nagrinėjama situacija negali būti lyginama su bylose, kuriose priimti minėti sprendimai *Kwekerij van der Kooy ir kt. prieš Komisiją* ir *CIRFS ir kt. prieš Komisiją*, svarstytomis situacijomis. Šiose bylose nagrinėta ieškovo, kaip derybininko, padėtis buvo aiškiai apibrėžta ir glaudžiai susijusi su prašomo panaikinti sprendimo objektu, todėl faktinė padėtis jį išskyrė iš kitų asmenų. Priešingai nei teigia apeliantė, tas ieškovas nesiderėjo dėl nagrinėjamomis mokestinėmis priemonėmis suteiktos pagalbos pervedimo iš Danijos valstybės jos gavėjams sąlygų, ir ji taip pat nesiderėjo dėl Bendrijos gairėse numatytų sąlygų.

Teisingumo Teismo vertinimas

85 Pirmiausia reikia priminti, kad byloje, kurioje priimtas minėtas sprendimas *Kwekerij van der Kooy ir kt. prieš Komisiją*, *Landbouwschap* derėjosi su dujų tiekėju dėl lengvatinio tarifo, kuriam prieštaravo Komisija, ir kartu su kitais pasirašė šį tarifą nustatančią sutartį. Be to, įgyvendindama Komisijos sprendimą ši asociacija buvo priversta su tiekėju pradėti naujas derybas dėl tarifų bei sudaryti naują sutartį.

86 Byloje, kurioje priimtas minėtas sprendimas *CIRFS ir kt. prieš Komisiją*, *CIRFS* buvo Komisijos partneris nustatant valstybės pagalbos teikimo sintetinio pluošto sektoriuje „tvarką“, ją pratęsiant ir pritaikant, o prieš ginčą vykusioje procedūroje ji aktyviai derėjosi, be kita ko, Komisijai pateikdama savo rašytines pastabas ir palaikydama glaudų ryšį su šios institucijos kompetentingomis tarnybomis.

87 Iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad bylos, kuriose priimti minėti sprendimai *Kwekerij van der Kooy ir kt. prieš Komisiją* bei *CIRFS ir kt. prieš Komisiją*, susijusios su tam tikromis situacijomis, kur ieškovas atliko aiškiai apibrėžtą ir glaudžiai su ginčijamo

sprendimo objektu susijusį derybininko vaidmenį, dėl kurio atsidūrė iš kitų asmenų išsiskiriančioje faktinėje padėtyje (minėto sprendimo *Comité d'entreprise de la Société française de production ir kt. prieš Komisiją* 45 punktas).

- 88 Reikia pažymėti, kad Teisingumo Teismas turėjo galimybę taikyti minėtą praktiką nagrinėdamas ieškinius dėl Komisijos sprendimo užbaigti pagal EB 88 straipsnio 2 dalį pradėtą procedūrą panaikinimo. Jis nusprendė, kad tam tikros ūkio subjektų asociacijos, kurios aktyviai dalyvavo procedūroje pagal EB 88 straipsnio 2 dalį, turi būti pripažįstamos konkrečiai su šiuo sprendimu susijusiomis tiek, kiek jis turi joms poveikio kaip derybininkėms (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *Comité d'entreprise de la Société française de production ir kt. prieš Komisiją* 40–42 punktus).
- 89 Nagrinėdamas *CIRFS* ieškinio dėl panaikinimo priimtinumą jis taip pat konstatavo, kad šis turi būti aiškinamas kaip prašymas panaikinti Komisijos atsisakymą pradėti procedūrą pagal EB 88 straipsnio 2 dalį.
- 90 Iš to išplaukia, kad atsižvelgiant į Teisingumo Teismo nustatytus apribojimus ši teismo praktika gali būti taikoma ieškiniams, kuriais prašoma panaikinti tiek Komisijos sprendimą užbaigti pagal EB 88 straipsnio 2 dalį pradėtą procedūrą, tiek sprendimą nepateikti prieštaravimų ir nepradėti šioje nuostatoje numatytos formalios tyrimo procedūros.
- 91 Dėl klausimo, ar taikydamas šią Teisingumo Teismo praktiką Pirmosios instancijos teismas padarė teisės klaidą, reikia priminti, kad ginčijamas sprendimas yra susijęs su Danijos įstatymų leidėjo priimtomis *DIS* registre užregistruotuose laivuose įdarbinėtiems jūrininkams skirtomis mokestinėmis priemonėmis, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 5 punkto, po šio įregistravimo leidžiama mokėti atlyginimą minėtiems

jūrininkams pagal pastarųjų nacionalinę teisę ir kad apeliantė pateikė Komisijai skundą dėl minėtų mokestinių priemonių atitikties Bendrijos gairėms, kurias Komisija priėmė jai nedalyvaujant.

- 92 Atsižvelgęs į šias aplinkybes Pirmosios instancijos teismas, manydamas, kad *Landbouwschap* ir *CIRFS* padėtis, kurią jis teisingai apibūdino kaip ypatingą ar netgi išimtinę, negali būti lyginama su apeliantės padėtimi, nepadarė teisės klaidos. Apeliantė, būdama tik viena iš daugelio Europos Sąjungos profesinių sąjungų, atstovaujančių jūrininkams, bei viena iš daugelio Danijoje veikiančių profesinių sąjungų, ne vienintelė atstovaujanti jūrininkams, nebuvo aiškiai apibrėžto vaidmens ir glaudžiai su ginčijamo sprendimo objektu susijusi derybininkė. Ji tiesiogiai nedalyvavo Danijos įstatymų leidėjui priimant nagrinėjamas mokestines priemones, kurioms Komisija nusprendė neprieštarauti o jos prieštaravimo šioms priemonėms nepakanka, jog ji būtų laikoma derybininke minėtų sprendimų *Kwekerij van der Kooy ir kt. prieš Komisiją* ir *CIRFS ir kt. prieš Komisiją* prasme.
- 93 Minėta profesinė sąjunga nebuvo glaudžiai susijusi ir su procesu, per kurį Komisija priėmė Bendrijos gaires, iš kurių, anot apeliantės, matyti, jog nagrinėjamos mokestinės priemonės yra nesuderinamos su bendrąja rinka.
- 94 Iš tiesų apeliantė pateikė skundą Komisijai dėl minėtų mokestinių priemonių, tačiau, atvirkščiai nei ji teigia apeliaciniame skunde, vien dėl šios aplinkybės apeliantė negali būti laikoma derybininke minėtų sprendimų *Kwekerij van der Kooy ir kt. prieš Komisiją* ir *CIRFS ir kt. prieš Komisiją* prasme.
- 95 Net jei ieškinys, kuriuo prašoma panaikinti Komisijos sprendimą nepateikti prieštaravimų ir nepradėti formalios tyrimo procedūros pagal EB 88 straipsnio 2 dalį, pripažįstamas priimtinu ieškovui įrodžius, kad jis yra suinteresuotasis asmuo minėtos nuostatos prasme, nes tokiu atveju netaikomi griežtesni sprendimo *Plaumann prieš Komisiją* pagrindu susiformavusios teismo praktikos kriterijai, aiškinant šio sprendimo pastarajame punkte minėtą teismo praktiką taip, kad visi asmenys, pateikę skundus Komisijai, yra suinteresuotieji asmenys, netektų reikšmės svarstant pirmąjį pagrindą

nagrinėta ir skundžiamos nutarties 30 punkte minėta teismo praktika, susijusi su poveikiu apeliančios konkurencinei padėčiai.

- 96 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, apeliacinio skundo ketvirtąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl ieškinio pirmojoje instancijoje

- 97 Pagal Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio pirmosios pastraipos antrą sakinį šis teismas Pirmosios instancijos teismo sprendimo panaikinimo atveju gali pats paskelbti galutinį sprendimą, jei toje bylos stadijoje tai galima daryti.

- 98 Nors šioje proceso stadijoje Teisingumo Teismas negali priimti sprendimo dėl Pirmosios instancijos teismui pateikto ieškinio esmės, jis turi reikiamos informacijos, kad galėtų priimti galutinį sprendimą dėl nepriimtimumo grindžiamo prieštaravimo, kurį Komisija pareiškė per procesą pirmojoje instancijoje.

- 99 Atsižvelgiant į ypatingas šio atvejo aplinkybes, reikia atmesti minėtą prieštaravimą.

- 100 Dėl klausimo, ar pakanka apeliančios pateiktos informacijos nustatyti, kad šiomis aplinkybėmis kilo pavojus, jog ginčijamu sprendimu bus padaryta konkreti įtaka jos

pačios ar jos atstovaujamų jūrininkų padėčiai, reikia priminti, kad ji yra organizacija, kuri derasi dėl darbo jėgos įmonėms, įskaitant ir laivų valdytojams, kurių laivai užregistruoti *DIS* registre, teikimo sąlygų.

- 101 Anot apeliančios, jūrininkų darbo užmokesčio atleidimas nuo mokesčių gali būti pateisinamas būtinybe kompensuoti didesnes Bendrijos jūrininkų, palyginti su trečiųjų šalių jūrininkais, įdarbinimo išlaidas. Šitaip būtų galima pasiekti vieną iš Bendrijos gairių tikslų – darbo vietų išlaikymo Bendrijoje tikslą. Minėti socialiniai aspektai būdingi net pagalbos patvirtinimo ar nepatvirtinimo sąlygoms.
- 102 Kaip matyti iš šio sprendimo 70 punkto, negalima atmesti, kad apeliančė, kaip, be kita ko, Danijos jūrininkų atstovė, gali pareikšti Komisijai savo pastabas socialiniais klausimais, o ši, jei pradės EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytą formalią tyrimo procedūrą, prireikis į jas atsižvelgs.
- 103 Specifiniame darbo jėgos sąnaudų mažinimo jūrinio transporto sektoriuje kontekste Bendrijos gairėse yra pripažintas ypatingas profesinių sąjungų vaidmuo derantis dėl darbo užmokesčio. Iš minėtų gairių 3.2 punkto šeštosios pastraipos matyti, kad „sumažinus mokesčių našta laivų valdytojai neatleidžiami nuo derėjimosi dėl darbo užmokesčio su potencialiais įgulos nariais ir jų profesinės sąjungos atstovais. Taigi menkai apmokami valstybių narių jūrininkai visada turės konkurencinį pranašumą, palyginti su valstybių narių, kuriose mokami didesni atlyginimai, jūrininkais. Bet kuriuo atveju Bendrijos jūrininkai liks brangesni nei pasaulinėje rinkoje pigiausi jūrininkai“.
- 104 Reikia pažymėti: kadangi apeliančė paaikškino, kaip nagrinėjamos mokestinės priemonės gali paveikti jos pačios ir narių padėtį kolektyvinėse derybose su *DIS* registre užregistruotų laivų valdytojais ir kadangi Bendrijos gairėse pripažįstamas tokių, kaip

antai apeliantė, profesinių sąjungų vaidmuo derybose, galima daryti išvadą, kad apeliantė teisiškai įrodė, jog ginčijamu sprendimu buvo paveikti jos pačios ir narių interesai.

105 Be to, reikia priminti, kad apeliantė, teigdama, jog nagrinėjamos mokestinės priemonės prieštarauja Bendrijos gairėms ir todėl – EB 87 straipsniui, pateikė dėl jų skundą Komisijai prieš Danijos Karalystę. Nors vien aplinkybės, kad buvo pateiktas skundas Komisijai, nepakanka įrodyti esant suinteresuotuoju asmeniu EB 88 straipsnio 2 dalies prasme, vis dėlto minėta valstybė narė nepranešė Komisijai apie nurodytas priemones ir tik apeliantei pateikus skundą ši institucija galėjo išnagrinėti jų suderinamumą su bendrąja rinka. Be to, Komisijai pririekė beveik ketverių metų, kol nusprendė dėl minėtų priemonių suderinamumo, ir visą šį laiką apeliantė su ja palaikė glaudžius ryšius.

106 Taip pat pažymėtina tai, kad nagrinėjama byla skiriasi nuo bylos, kurioje priimtas minėtas sprendimas *Comité d'entreprise de la Société française de production ir kt. prieš Komisiją*. Toje byloje ieškovai pateikė ieškinį dėl Komisijos sprendimo, kuriuo, pradėjusi Sutarties 93 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą, ji paskelbė, kad pagalba buvo nesuderinama su bendrąja rinka. Nagrinėjamu ieškiniu, atvirkščiai, ginčijamas Komisijos sprendimas, kuriame ji, nepradėjusi EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytos formalios tyrimo procedūros, konstatuoja, kad pagalba yra suderinama su bendrąja rinka. Byloje, kurioje priimtas minėtas sprendimas *Comité d'entreprise de la Société française de production ir kt. prieš Komisiją*, ieškovai nedalyvavo pagal Sutarties 93 straipsnio 2 dalį pradėtoje procedūroje, o nagrinėjamoje byloje Komisija, neatsižvelgdama į apeliantės pateiktą skundą ir jos bei Komisijos palaikomus ryšius iki pat tos dienos, kai ši nusprendė dėl minėtų priemonių suderinamumo, nepradėjo formalios tyrimo procedūros.

107 Iš apibūdintos situacijos nagrinėjamoje byloje matyti, kad, atrodo, suteikus pagalbą buvo paveikti ir pačios apeliantės, ir jos narių interesai.

108 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia atmesti Komisijos pateiktą nepriimtinumą grindžiamą prieštaravimą dėl apeliančės pateikto ieškinio Pirmosios instancijos teisme. Ypatingomis šio atvejo aplinkybėmis apeliančė gali būti laikoma suinteresuotuoju asmeniu EB 88 straipsnio 2 dalies prasme ir todėl jos ieškinys turi būti pripažintas priimtiniu.

109 Šiomis aplinkybėmis byla turi būti grąžinta Pirmosios instancijos teismui, kad jis priimtų sprendimą dėl apeliančės reikalavimų panaikinti ginčijamą sprendimą.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

1. Iš dalies panaikinti 2007 m. balandžio 23 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo sprendimą *SID prieš Komisiją* (byla T-30/03) tiek, kiek juo neatsakyta į 3F argumentus, susijusius su, pirma, apeliančės konkurencine padėtimi kitų profesinių sąjungų atžvilgiu derybose dėl jūrininkams taikomų kolektyvinių susitarimų ir, antra, su socialiniais aspektais, kylančiais iš Danijos tarptautiniame laivų registre užregistruotuose laivuose dirbantiems jūrininkams skirtų mokesčių priemonių.
2. Atmesti Europos Bendrijų Komisijos Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme pateiktą nepriimtinumą grindžiamą prieštaravimą
3. Grąžinti bylą Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismui, kad jis priimtų sprendimą dėl 3F reikalavimų panaikinti 2002 m. lapkričio 13 d. Komisijos

sprendimą K (2002) 4370, galutinis neprieštarauti dėl Danijos mokestinių priemonių, taikomų Danijos tarptautiniame laivų registre užregistruotuose laivuose dirbantiems jūrininkams.

4. Atidėti klausimo dėl bylinėjimosi išlaidų nagrinėjimą.

Parašai.